

QUÊN

Chợt nghe chim vịt kêu chiều
Lòng dưng sực nhớ trăm điều tưởng quên
Ơi nhà ! Ơi nước ! Ơi tên !
Ơi sao trăm sợi tơ phiền ! Còn như ...

RẠCH GIÁ

Ôm em Rạch giá trong tay
nghe thương xứ sở từng ngày bật thăm.
Hẹn lần hẹn lứa về thăm,
chưa đi hồn đã thủy trầm biển khơi

VĨNH LONG

Nhớ người rồi nhớ Vĩnh Long
Nhớ quanh châu thổ lộn vòng xóm quê
Bốn mươi năm, mắt bộn bề
Ơi cha ! Ơi mẹ ! Ơi thê ! Lời xưa.
Một lần đi. Mấy lần thua !

NHỚ QUÊ

Trưa ra hốt lá vườn sau
Hốt sao cho hết nỗi sầu nhớ quê
Từ đi đã biết lối thê
Mười mười năm kiếm đường về .. chẳng ra !

SÀU Ở LẠI

Rồi tết qua đi, sầu ở lại
Quê nhà xa huốt một đường bay
Rượu xuân ai ướp mùi quan ải
mà thắm xa ... thêm những dặm dài !

CVK

QUÊ HƯƠNG TỪ ĐÓ, NỖI NIỀM ...

Yêu em từ những vụn rời
Những xưa chấp nối, những hồi lãng quên
Những tờ thư cũ mất tên
Những ngăn kỷ niệm còn mệnh mang đầy
Những vui gượng, những buồn lây
Những khuya hun hút, những ngày chậm qua
Những hạt hằng, những lìa xa
Những bình minh lặng, những tà huy phai
Yêu em từ thuở yên bay
Từ cơn gió cuốn lạc bầy bơ vơ
Những e ấp, những ơ thờ
Những lời hẹn ước đậu hờ môi ngoan
Những tình nhân tuổi Sài-gòn
Trăng đêm Phú-nhuận trải mồn phố rêu
Góc vắng tanh, quán nửa chiều
Đón em chợ Văng đã liều đa mang
Chờ em cổng xé Tam quan
Áo tà khuynh diệp đợi vàng võ đêm
Guốc cao, dáng thong thướt mềm
Em xa. Trăng lờ buồn thêm một lần
Yêu em từ những đời ngăn
Bóng chim tắm cá tội ngàn ấy thôi
Yêu em từ bỏ đời vui
Từ cơn thất tán, từ thời nghiệt oan
Từ thăm thẳm nỗi hoang mang
Từ trong tận tuyệt ngồn ngang mối gò
Yêu em từ lỗi hẹn hò.

CUỐI NĂM, THƠ

Cuối năm chấm bút vào hư ảo
Chép nốt bài thơ gửi cố hương
Giấy mới rưng rưng mừng bút mực
đã hàng chữ ... nhỏ lệ như sương !

